

КЪМЪ Почит. Читатели.

Исторіята е изворъ отъ всякакъвъ видъ учение. Тя е огледало на единъ народъ, и отъ нея можемъ да познаемъ правия пътъ къмъ доброто. Въ Всяка една исторія са съдържаватъ разни събитія, които могатъ да са привѣдѣтъ на сцена за очевиденъ примѣръ и наукъ. Тѣзи мисль ма подбуди да напишѣ въ позорищна игра: царуваніето на *Кардама* въ год. 777. Съ когото са свършва първѣй періодъ на Българскѣтъ Исторія.

Отъ едно кратко врѣме, и въ насъ захвана да са осѣща една полза, отъ театралнитѣ представленія, които изобразаватъ живо човѣческитѣ страсти; но като нѣмами доволно драми, отъ народнія ни животъ или отъ Исторіята, за да могатъ да ставатъ по-често театрални представленія, то принуждени сме, да земами чужди позорищни игри, отъ които вмѣсто да са ползувами нѣщо, ние са научвами на раскошество и други развращенія.

Нашитѣ младежи, когато неставатъ театрални представленія, принуждени сѣ, за да си прекратѣтъ врѣмето да ходятъ на балове и др. мѣста, гдѣто иматъ и морална и вещественна загубѣ. Затова не би било зло, ако са замѣстятъ на вредъ изъ отечеството ни *баловитѣ* съ *театралнитѣ представленія*, които сѣ явни училища за всякого.

За извиненіе на погрѣшкитѣ, които би срѣщнали нашитѣ безпристрастни критици, въ настоящата ми драма, ще навѣдѣ: чи е тежко да измисли човѣкъ имената на дѣйствующитѣ лица, вътрешнія имъ животъ и да даде всякому особенъ разговоръ, защото Исторіята въ кратко описва само царуваніето на единъ царъ, а за вътрешното му управленіе неспомѣнува нищо.

Надѣвамъ са какъ трудътъ ми ще са приеме отъ почит. Читатели, когато е дѣлото отъ народната ни Исторія.

Т. Х. Стапчевъ.

Въ Руссе 15 Мартъ 1872.